

Ogólne warunki uzyskania odpustów:

Odpust cząstkowy – można uzyskać kilka razy dziennie.

Warunki: 1) stan łaski uświęcającej, 2) intencja uzyskania odpustu, 3) wypełnienie określonego działania obdarzonego odpustem przez Kościół katolicki.

Odpust zupełny – można uzyskać raz dziennie.

Warunki: 1) wymagana postawa miłości Boga, wykluczenie przywiązania nawet do najmniejszego grzechu; 2) stan łaski uświęcającej po spowiedzi sakramentalnej (można uzyskać kilka odpustów po jednej spowiedzi), 3) Komunia św.; 4) modlitwa w intencjach Ojca Świętego (najczęściej *Ojcie nasz...*, *Zdrowaś Maryjo...*, ale można wybrać inną modlitwę); 5) wykonanie czynności obdarzonej odpustem.

Odpusty mogą być uzyskane dla siebie, ale także za osoby zmarłe. Nie można ich ofiarować za osoby żyjące.

Źródła:

Penitencjaria Apostolska, *Wykaz odpustów* wydany 29 czerwca 1968 r.

www.devozioni.altervista.org/scapolare_verde.htm;

www.devozioni.altervista.org/appendice.htm

„*Echi della Compagnia*”, nr 4, 2013.

Dodatkowe wyjaśnienia odnośnie poświęcenia i nakładania szkaplerzy

Autor książki ks. Michał Lipiński CM zwrócił się z prośbą do Kurii Generalnej Zgromadzenia Księża Misjonarzy odnośnie wyjaśnienia mocy obowiązujących wcześniej przepisów, m.in. w sprawie nakładania szkaplerzy. Długo oczekiwano na odpowiedź. Dopiero po pierwszym wydaniu tej książki nadeszła kompetentna odpowiedź Prokuratora Generalnego Zgromadzenia Księża Misjonarzy przy Stolicy Apostolskiej – ks. Giuseppe Guerra CM – z wyczerpującą interpretacją.

1. Zielony szkaplerz może błogosławić każdy kapłan – nałożenia może dokonać osobiście, ale do tego ma prawo każdy wierny.

2. Czerwony szkaplerz jest nakładany zgodnie z własnym obrzędem poświęcenia i nałożenia tego szkaplerza, ale nie jest ono zarezerwowane dla kapłanów ze Zgromadzenia Księża Misjonarzy – może tego dokonać każdy kapłan. Nowy Kodeks Prawa Kanonicznego z 1983 r. mówi, że: „błogosławieństw, z wyjątkiem tych, które są zastrzeżone dla Biskupa Rzymskiego albo dla biskupów, może udzielać każdy prezbiter” (kan. 1169 § 2). Nie ma błogosławieństw zarezerwowanych dla pewnej grupy prezbiterów. Dlatego aktualność straciła dawna praktyka mająca źródło w objawieniach, które były udziałem s. Apolonii Andriveau, że błogosławić i nakładać czerwony szkaplerz może tylko kapłan ze Zgromadzenia Księża Misjonarzy, bądź inny kapłan upoważniony przez Przełożonego Generalnego lub Wizytatora.

3. Do szkaplerzy nie jest przypisana żadna modlitwa, do której odmawiania byliby zobowiązani wierni noszący je. Wystarczającym jest powtarzanie z wiarą widniejących na szkaplerzach aktów strzelistych.

4. Co do zielonego szkaplerza, w przypadku kiedy chory nie może lub nie chce się modlić, wówczas ten, kto mu towarzyszy modli się za niego odmawiając akty strzeliste na nich widniejące, chociaż szkaplerz może być nałożony także bez jego wiedzy (np. w poduszce, w ubraniu, w sypialni). Istotnym jest, by posługiwaniu się szkaplerzem towarzyszyła modlitwa, wielka miłość i wiara we wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny. Łaski są uzależnione od stopnia ufności. Szkaplerz nie może być traktowany jako przedmiot „magiczny”, lecz jako przedmiot pobłogosławiony, który może wzbudzić w sercu i w umyśle uczucia cierpliwości i miłości do Boga i do Matki Bożej, a więc nawrócenie.

5. Co do odpustów związanych ze Szkaplerzem Niepokalanego Serca Maryi i Szkaplerzem Męki Pańskiej, to wydany po Soborze Watykańskim II z polecenia św. Pawła VI przez Penitencjarię Apostolską *Wykaz odpustów* z 29 czerwca 1968 r. znosi wszelkie dotychczasowe nadania odpustów, które nie są wymienione w tym dokumencie. W związku z tym straciły ważność dawne odpusty związane z posługiwaniem się zielonym i czerwonym szkaplerzem. Niemniej istnieją liczne możliwości uzyskania odpustów, m.in.:

a) Odpust zupełny dla wiernego zagrożonego niebezpieczeństwem śmierci – może on być uzyskany za pośrednictwem kapłana (po udzieleniu sakramentu pokuty, namaszczenia chorych i Wiatyku, udziela się odpustu zupełnego na godzinę

śmierci) lub bez pośrednictwa kapłana (gdy nie ma kapłana, święta Matka Kościół udziela odpustu zupełnego wiernemu, jeśli za życia miał zwyczaj odmawiania jakichkolwiek modlitw; można się przy tym posłużyć krucyfiksem lub krzyżem) – nie ma więc uzasadnienia dodatkowy odpust na godzinę śmierci, który byłby związany z posługiwaniem się np. szkaplerzem;

b) Wierny, który pobożnie używa przedmiotu religijnego (krucyfiks, krzyża, różańca, szkaplerza, medalika), poświęconego w sposób właściwy przez jakiegokolwiek kapłana, zyskuje odpust częstkowy (*Wykaz odpustów*, nr 35) – posługujący się zielonym lub czerwonym szkaplerzem uczestniczy zatem w odpustach związanych z posługiwaniem się poświęconymi przedmiotami religijnymi.

c) Udziela się odpustu częstkowego wiernemu, który czyta Pismo Święte jako lekturę duchowną z szacunkiem należnym Słowu Bożemu.

Odpust będzie zupełny, jeżeli trwa to rozważanie przynajmniej przez pół godziny (*Wykaz odpustów*, nr 50) – w ten sposób możliwy jest do uzyskania odpust związany z rozważaniem Męki Pańskiej, bowiem z Pisma Świętego może być czytany fragment opisu Męki Pańskiej; ponadto Mękę Pańską można rozważać odprawiając drogę krzyżową (*Wykaz odpustów*, nr 63). Także odmawianie jednej części różańca odmawianego w sposób ciągły w kaplicy, w kościele, w rodzinie, we wspólnocie zakonnej, w stowarzyszeniu pobożnym.